

בג"צ 8325/17 - נור וליד מוחמד מוראד נ' שר הבטחון

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"צ 8325/17

לפני:

כבוד השופט י' דנציגר

כבוד השופט מ' מזוז

כבוד השופט ג' קרא

העותרים:

1. נור וליד מוחמד מוראד

2. צאברין טלעת חסן קיסי

3. וליד חמיס טאהא אבו-אלטייף

4. ראמי וליד עבדאללה שיאח

5. מחמוד גאהד מוחמד משתהא

6. מחמד עאטף מוסא דהיר

7. מאגד עבד אלרחמן תופיק גבריל

8. עמותה גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע

נגד

המשיבים:

1. שר הבטחון

2. מתאם פעולות הממשלה בשטחים

3. מנהלת תיאום וקישור לרצועת עזה

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרים:

עו"ד מוריה פרידמן שריר

בשם המשיבים:

עו"ד רותם סלמה

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

1. העתירה דן הוגשה ביום 26.10.2017 והיא עוסקת בבקשות להיתרי יציאה מרצועת עזה, שאותן הגישו שבעה עותרים במהלך חודש אוגוסט 2017, לאחר שהתבשרו כי התקבלו ללימודים גבוהים בקטאר ובסין.
2. עמותת גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע (העותרת 8) פנתה למשיבים בחודש אוקטובר 2017 בבקשות שתוסדר יציאתם של העותרים מרצועת עזה (לירדן דרך הגדה המערבית וגשר אלנבי ומשם לקטאר ולסין). פנייה בעניינם של העותרים 3-7 ואחרים נשלחה ביום 8.10.2017 ופנייה בעניינן של העותרות 1-2 נשלחה ביום 18.10.2017.
3. ביום 1.11.2017 הודיעו המשיבים שמעברם של כל העותרים אושר וכי הם יצאו למחוז חפצם עוד לפני סוף חודש אוקטובר, ומשכך הסכימו הצדדים לביטול הדיון שנקבע ולמחיקת העתירה. צוין כי הצדדים ביקשו לטעון לעניין ההוצאות.
4. ביום 1.11.2017 הוחלט לקבל את טיעוני הצדדים בכתב בהתייחס לסוגיית ההוצאות.
5. העותרים טוענים, בתמצית כי הם זכאים להוצאות, שכן הם עומדים בארבעת הקריטריונים שנקבעו בבג"ץ 842/93 נסאסרה נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מח(4) 217 (1994) המצדיקים פסיקת הוצאות לזכותם: א. היה צידוק בהגשת העתירה; ב. נעשה מיצוי הליכים בטרם הגשתה; ג. לא היה שיהוי בהגשת העתירה; ד. עצם הגשת העתירה גרמה למשיבים להעניק לעותרים את הסעד המבוקש.
6. המשיבים טוענים כי אין מקום לפסוק הוצאות לחובתם, שכן בכל חודש מוגשות אלפי בקשות שונות לקבלת היתרי כניסה לישראל וליעדים אחרים דרך ישראל, בחינת הבקשות ותיעדופן (תוך מתן קדימות לבקשות הומניטאריות) אורכים זמן. כן נטען, כי במציאות הבטחונית-מדינית נדרשת גם בדיקה של הבקשות במישור הבטחוני. לשיטת המשיבים, בקשות ליציאה לצורך לימודים אינן בקשות הומניטאריות המצדיקות מתן עדיפות. עוד נטען, כי העתירה התייתרה מבלי כל צורך בדיון לגופה וכי מדובר בעתירה שאינה מורכבת במיוחד. המשיבים מציינים כי אם נמצא לנכון לפסוק הוצאות לטובת העותרים, יש מקום ששיעורן יהיה על הצד הנמוך.
7. נוכח הסכמת הצדדים, העתירה נמחקת בזאת.
8. לא בלי התלבטות אנו מורים למשיבים לשלם לעותרים הוצאות על הצד הנמוך בסך כולל של עמוד 2

1,500 ש"ח.

ניתן היום, א' בכסלו התשע"ח (19.11.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט